

1922. április 16. Németország és Szovjet-Oroszország megkötí a rapallói szerződést, mellyel mindkét állam kitör a diplomáciai elszigeteltségből. A két állam kölcsönösen lemond a másik félle szembeni háborús kártérítésről, valamint elhatározzák a szorosabb gazdasági és politikai kapcsolatok kialakítását. Német részről a szerződést Walther Rathenau külügyminiszter köti meg.

1922. június 4. Az Organisation Consul nevű szabadcsapat sikertelen merényletet követ el Philipp Scheidemann ellen.

1922. június 24. Walter Rathenau külügyminiszter az Organisation Consul nevű szabadcsapat merényletének áldozata lesz.

1920. március 13–17. Wolfgang Kapp tábornok katonai puccskísérlete Berlinben. Hatalomátvétele a tisztviselők és a sztrájkba lépő szakszervezetek miatt meghiúsul.

1920. március 15 – április 2. Kommunista felkelés a Ruhr-vidéken, amelyet a hadsereg ver le.

1920. június 6. országos képviselőválasztás, melynek nyomán nem tud olyan kormánykoalíció alakulni, amelynek többsége lenne a szövetségi parlamentben (Reichstag), így úgynevezett kisebbségi kormányok jönnek létre, melyek hamar megbuknak.

1921. augusztus 26. Az első világháborús fegyverszüneti egyezményt aláíró Matthias Erzberger az Organisation Consul nevű szabadcsapat merényletének áldozata lesz.

1919. január 5–15. az úgynevezett Spartakus-puccs Berlinben. A kommunista Spartakus Szövetség felkelését a hadsereg és az ultranacionalista katonai szabadcsapatok verik le. A megtorlás hatására több vidéki városban robban ki kommunista felkelés, amelyeket a helyi szabadcsapatok vernak le.

1919. január 18. Versailles-ban megkezdí működését a békekonferencia, melyre a vesztes államok nem kapnak meghívást.

1919. január 19. nemzetgyűlési választás Németországban. A választást a 38%-ot szerző szociáldemokraták nyerik meg, akik a katolikus Centrum Párttal és a liberális Német Demokrata Párttal alakítanak kormányt. (A választáson a kommunista párt nem indult.)

1919. február 6. Weimarban összeül a nemzetgyűlés.

1919. február 11. a nemzetgyűlés Friedrich Ebertet választja ideiglenes köztársasági elnöknek. Az új köztársasági elnök ugyanezen a napon kinevezi miniszterelnöknek Philipp Scheidemannt.

1919. április 7 – május 2. Bajorországban kikiáltják a tanácsköztársaságot, amelyet a berlini kormány katonai erővel és a szabadcsapatok segítségével ver le.

1919. június 28. Németország új kormánya Versailles-ban aláírja a békeszerződést. (Philipp Scheidemann nem volt hajlandó ezt megtenni, ezért lemondott.)

1919. július 31. a Weimarban ülésézó nemzetgyűlés elfogadja az új alkotmányt.

1919. augusztus 11. Friedrich Ebert köztársasági elnök aláírja az új alkotmányt, amely ezzel hatályba lép.

1918. november 4. kirobban a kielii matrózlázadás, melyhez néhány napon belül a helyi katonák és munkások is csatlakoznak.

1918. november 7. az ország több jelentős városát (Hannover, Frankfurt, München) is eléri a forradalmi hangulat, s néhány napon belül az összes német tagállam uralkodója lemond.

1918. november 9. II. Vilmos császár lemond a német trónról és Hollandiába menekül. Ugyanezen a napon a szociáldemokrata Philipp Scheidemann a szövetségi parlament (Reichstag) épületének erkélyéről kikiáltja a köztársaságot. Ezzel egyidőben a kommunista Karl Liebknecht a császári palota erkélyéről kikiáltja a szocialista köztársaságot.

1918. november 10. A szociáldemokrata Friedrich Ebert megállapodik Wilhelm Groener vezérkari főnökkel, hogy megvédik a polgári demokratikus viszonyokat a kommunista törekvések ellenében.

1918. november 11. Németország fegyverszünetet köt az antanttal a Compiègne-i erdőben. A német delegáció vezetője Matthias Erzberger pacifista polgári politikus.

1914. augusztus 1. Németország belép az első világháborúba.

1871. január 18. a versailles-i palota tükörtermében kikiáltják az egységes Német Császárság megalakulását.